

[Juul-Madsen.]

Den ærede socialdemokratiske ordfører var inde på en omtale af de ændringsforslag, socialdemokratiet har stillet. For så vidt angår det første ændringsforslag til zone-lovforslaget, vedrørende finansiering af byg-gemodning, forholder det sig jo således, at den lovbestemmelse, der refereres til, nemlig § 5, stk. 1, ikke er forment stort ander-ledes end de lovbestemmelser, vi i forvejen har i byreguleringslovens § 6, stk. 2, så vidt jeg husker. I henhold til denne lov kan boligministeriet stå i forskud med hensyn til finansiering af byggemodning. Det forhold er nu i lovforslaget ændret derhen, at vi over jordfonden kan stille midler til rådighed for byggemodning, hvor-til kommer, at en af de vigtige bestemmel-ser i en anden af de såkaldte planlægnings-love, nemlig i lovforslaget om frigørelses-afgift, netop tilsigter, at det provenu, der frigøres ved frigørelsesafgiften, kan stilles inden for selve den kommune, hvor pro-venuet falder, medens den anden halvdel skal afgives til en amtsfond, således at det samlede beløb er øremærket til bygge-modningsformål såvel som til jordopkøb.

Jeg tror derfor ikke, at det er nogen stor sag, der her er rejst. Jeg mener, at man på rimelig vis inden for den gældende lovgivning kan sikre finansieringen af byggemodningen i udviklingsområderne. Dertil kommer, at den affattelse, som socialdemokra-tiet har foreslået at give paragraffen, idet de skriver om tilknytningen til kommunens økonomi, kan medvirke til, at der kan være udviklingskommuner, der ikke kunne få en rimelig andel i de midler, der skal stilles til rådighed for byggemodning og bygge-udvikling.

For så vidt angår ændringsforslag nr. 2 til lovforslaget om by- og landzoner, der refererer til naturfredningsinteresserne, synes jeg det meget klart og tydeligt fremgår af betænkningen, at boligministeren netop ønsker skabt en arbejdsgang, der sikrer, at også naturfredningsinteresserne, naturfred-ningsmyndighederne såvel som andre insti-tutioner, kan inddrages i den forhandling og de drøftelser, der skal finde sted i amtsrådet, når der skal træffes beslutning med hensyn til bebyggelse og lignende ting. Så jeg synes

ikke, at ændringsforslag nr. 2 er særlig vel-begrundet.

For så vidt angår ændringsforslag nr. 3 til lovforslaget om by- og landzoner, der vedrører erstatning, vil jeg gerne have lov til at gøre opmærksom på, at der her er tale om engangserstatninger og engangserstatninger, som i henhold til de oplysninger, der er givet af boligministeriet, under forud-sætning af, at man følger lovens ord og gør byzonerne rummelige, efter al sandsynlig-hed ikke vil blive hverken mange i antal eller store i beløb. Det ligger jo sådan, at der også efter den nugældende lovgivning, efter byreguleringsloven, skal gives erstat-ning, hvor man i det ene eller andet tilfælde foretager foranstaltninger, der medfører værdinedgang, værditab for grundejere, og det er vel i det hele taget et spørgsmål, om zonenloven ville være i overensstemmelse med grundlovens bestemmelser, hvis den ikke indeholdt erstatningsregler, for så vidt angår de muligheder, der ligger i zonenloven for ved ændring af zonegrænserne også at ændre de muligheder, der hidtil har været i retning af, at man kunne udstykke eller forvente at udstykke. Her må det være rimeligt, at man ved en ny zonedragning, for så vidt angår ejendomme, hvor der fore-ligger planer, hvor der er afholdt udgifter og lignende i forbindelse med en udvikling, som man måtte formode ville komme, men som måske efter zonenloven ikke kommer, kan give en erstatning inden for de rammer, der er angivet i loven, og der er intet, der tyder på, at denne erstatning vil tage noget voldsomt eller noget urimeligt omfang.

For så vidt angår det af socialdemokra-tiet stillede ændringsforslag vedrørende by-planloven, ændringsforslaget der går ud på at indføre en ekspropriationsbestemmelse i byplanloven, vil jeg henvise til, at ikke mindst dette må ses i forbindelse med lov-forslaget om tilbudspligt og lovforslaget om frigørelsesafgift, idet såvel tilbudspligten som frigørelsesafgiften jo har til formål at fremkalde øget udbud af jord inden for byzoneområdet. Med rummelige byzoner, med de muligheder, der er i tilbudspligten, med det incitament, der ligger i frigørelses-afgiften i retning af at fremme et udbud af jord, er der store muligheder for en aktiv kommunalpolitik på dette område. Man må